

Art. 318. § 1. W razie niemożności ściągnięcia w całości lub w części grzywny, opłaty, kosztów i kary pieniężnej z majątku ukaranego, organ powołany do ściągnięcia sporządza o tym protokół i przedstawia go sądowi lub prokuratorowi, który zwrócił się o ściągnięcie.

§ 2. W przypadku wymienionym w § 1 sąd wojskowy, jeżeli uważa prowadzenie dalszej egzekucji za niecelowe, wydaje na posiedzeniu niejawnym, po wysłuchaniu wniosku prokuratora, postanowienie co do zastępczej kary pozbawienia wolności, o ile jej nie oznaczono w orzeczeniu; jeżeli kara zastępcza została w orzeczeniu oznaczona, sąd wojskowy zarządza jej wykonanie.

§ 3. Na prośbę ukaranego przewodniczący sądu wojskowego może odroczyć ściągnięcie grzywny, opłaty, kosztów lub kary pieniężnej albo rozłożyć je na raty, jeżeli natychmiastowe ich ściągnięcie pociągnęłoby dla ukaranego lub jego rodziny skutki zbyt ciężkie.

§ 4. W czasie wojny sąd wojskowy może po wysłuchaniu wniosku prokuratora wojskowego odroczyć ściągnięcie grzywny, opłaty, kosztów lub kary pieniężnej do czasu zakończenia działań wojennych.

§ 5. Przepisy §§ 2—4 stosuje się do kar pieniężnych, nałożonych przez prokuratora wojskowego, z tym że postanowienia i zarządzenia wymienione w tych przepisach wydaje prokurator wojskowy.

Rozdział V.

Wykonywanie kar dodatkowych.

Art. 319. § 1. Utratę praw publicznych, obywatelskich praw honorowych, prawa wykonywania zawodu, degradację uważa się za wykonane z chwilą uprawnienia się wyroku.

§ 2. Przewodniczący sądu wojskowego zawiadamia właściwe organa o degradacji i utracie praw wymienionych w § 1.

Art. 320. O wykonanie przepadku mienia, przedmiotów majątkowych, przedmiotów pochodzących z przestępstwa i narzędzi przestępstwa oraz o wykonanie obowiązku pokrycia szkody, nie wykonanych dobrowolnie przez skazanego lub których nie można wykonać bezpośrednio, przewodniczący sądu wojskowego zwraca się do właściwego organu celem wykonania orzeczenia w trybie przepisów o przepadku mienia albo w trybie egzekucji administracyjnej.

DZIAŁ XIV.

Przepis końcowy.

Art. 321. Wykonanie dekretu porucza się Ministrom: Obrony Narodowej, Sprawiedliwości, Bezpieczeństwa Publicznego i Prokuratorowi Generalnemu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

154

OBWIESZCZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 24 czerwca 1953 r.

o ogłoszeniu jednolitego tekstu przepisów wprowadzających Kodeks Wojskowego Postępowania Karnego.

Na podstawie art. 5 dekretu z dnia 13 maja 1953 r. o zmianie niektórych przepisów kodeksu wojskowego postępowania karnego (Dz. U. Nr 27, poz. 105) ogłasza się w załączniku do obwieszczenia niniejszego jednolity tekst przepisów wprowadzających Kodeks Wojskowego Postępowania Karnego z dnia 23 czerwca 1945 r. (Dz. U. Nr 36, poz. 215 i Nr 58, poz. 339, z 1950 r. Nr 38, poz. 348 i z 1953 r. Nr 27, poz. 105) z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji artykułów i paragrafów.

Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst przepisów wprowadzających Kodeks Wojskowego Postępowania Karnego nie obejmuje przepisu art. 14 dekretu z dnia 23 czerwca 1945 r. — Przepisy wprowadzające Kodeks Wojskowego Postępowania Karnego (Dz. U. Nr 36, poz. 215), który stanowi:

„Art. 14. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia”.

Podany w załączniku do obwieszczenia tekst jednolity obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: *K. Rokossowski*
Marszałek Polski

Załącznik do obwieszczenia Ministra
Obrony Narodowej z dnia 24 czerwca
1953 r. (poz. 154).

PRZEPISY WPROWADZAJĄCE KODEKS WOJSKOWEGO POSTĘPOWANIA KARNEGO

Art. 1. Z dniem wejścia w życie Kodeksu Wojskowego Postępowania Karnego tracą moc, z zastrzeżeniami podanymi niżej, dotychczasowe przepisy, dotyczące wojskowego postępowania karnego.

Art. 2. Przepisy Kodeksu Wojskowego Postępowania Karnego stosuje się do spraw wszczętych przed dniem wejścia jego w życie, z zastrzeżeniami, wskazanymi niżej w art. 3 i 4.

Art. 3. Sprawy, wszczęte i prowadzone według przepisów dotychczasowych, uznaje się za wszczęte i

prowadzone prawidłowo, choćby nie odpowiadało to przepisom Kodeksu Wojskowego Postępowania Karnego.

Art. 4. § 1. Postępowanie wojskowego organu wymiaru sprawiedliwości, wszczęte przed dniem wejścia w życie Kodeksu Wojskowego Postępowania Karnego, toczy się do końca przed tym organem według przepisów dotychczasowych.

§ 2. W razie jednak uchylenia wyroku lub wznowienia postępowania, dalsze postępowanie toczy się według przepisów Kodeksu Wojskowego Postępowania Karnego.

Art. 5. Wykonanie kar, orzeczonych przed dniem wejścia w życie Kodeksu Wojskowego Postępowania Karnego, odbywa się według przepisów tego kodeksu.

Art. 6. W sprawach należących do właściwości sądów wojskowych stosuje się odpowiednio przepisy art. 79 — 82 i art. 85 kodeksu karnego z 1932 r.

Art. 7. W razie umorzenia postępowania w stosunku do nieletniego na podstawie art. 69 § 4 Kodeksu Karnego Wojska Polskiego, sąd lub prokurator wojskowy zależnie od tego, kto sprawę umorzył, może zwrócić się do właściwego sądu powszechnego o zastosowanie środka wychowawczego określonego w art. 69 § 2 kodeksu karnego z 1932 r.

Art. 8. § 1. W czasie wojny lub powszechnej mobilizacji postępowanie karne co do osób, podlegających w tym czasie właściwości sądów wojskowych, odnośnie poprzednio popełnionych występków i wykroczeń zawieszają się do czasu ustania okoliczności, uzasadniających tę właściwość.

§ 2. Z chwilą demobilizacji osób, wymienionych w § 1, zawieszone w stosunku do nich postępowanie karne

może być umorzone, jeżeli zachodzi przypadek mniejszej wagi, zła wola sprawcy jest nieznaczna, skutki czynu mało ważne albo sprawca swą służbą w wojsku wykazał poprawę lub przestał być niebezpieczny dla istniejącego porządku prawnego albo gdy ściganie przestępstwa w drodze postępowania sądowego jest niecelowe.

Art. 9. W sprawach, podlegających właściwości sądów wojskowych, do dochodzenia których powołane są ustawami szczególnymi organa bezpieczeństwa publicznego, prokurator wojskowy sprawuje nadzór nad prowadzeniem dochodzenia. Może on udzielać wiążących wskazówek prowadzącemu dochodzenie.

Art. 10. Z zachowaniem praw i obowiązków oficera śledczego postępowanie przygotowawcze może prowadzić funkcjonariusz śledczy organu bezpieczeństwa publicznego.

Art. 11. Wykonanie dekretu porucza się Ministrom: Obrony Narodowej, Sprawiedliwości, Bezpieczeństwa Publicznego i Prokuratorowi Generalnemu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw U. R. M. (Warszawa, ul. Bracka 20a) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego numeru.

Pojedyncze egzemplarze Dziennika Ustaw nabywać można w Administracji Wydawnictw U. R. M., Warszawie, Bracka 20a, w punktach sprzedaży, w Warszawie: „Dom Książki”, Księgarnia Prawno-ekonomiczna pl. 3 Krzyży 12, kiosk „Domu Książki” w ramach Sądów ul. Gen. Świerczewskiego 127, w kasach Sądów Wojewódzkich w Białymstoku, Kielcach, Koszalinie, Łodzi, Rzeszowie, Stalinochorze, Wrocławiu i Zielonej Górze oraz w kasach Sądów Powiatowych w Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszyń, Częstochowie, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Gnieźnie, Jeleniej Górze, Kaliszu, Krakowie, Lublinie, Nowym Sączu, Olsztynie, Opolu, Ostrowie Wlkp., Poznaniu, Przemyśle, Raciborzu, Radomiu, Szczecinie, Tarnowie, Toruniu i Zamościu.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prac Ustawodawczych, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 1. Administracja: Administracja Wydawnictw U. R. M., Warszawa, ul. Bracka 20a.

Wydano z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Drukarni Akcydensowej w Warszawie, ul. Tamka 3